

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320011399
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4320011399.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci odsúdeného C. C., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného C. C. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 09.02.2021, sp.zn. 4Pp/51/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 18.03.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. C. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného C. C. (ďalej len „odsúdený“) o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody 1 rok so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/65/2019 zo dňa 31.07.2019.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku, pretože vykonal polovicu uloženého trestu. Nesplnil však ani jednu z materiálnych podmienok, pretože počas výkonu trestu nepreukázal také polepšenie, ako to predpokladá ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného. Odsúdený počas celého doterajšieho výkonu uloženého trestu nepreukázal výrazné polepšenie, ktoré by sa vymykalo z bežného rámca, aj keď bol premiestnený s diferenciačnej skupiny „C“ do diferenciačnej skupiny „B“, nezískal ani jednu disciplinárnu odmenu, jeho aktivita pri plnení cieľov programu zaobchádzania nie je ani v jednej oblasti na požadovanej úrovni. Odsúdený neprejavuje záujem o aktivity pedagogického pôsobenia zamerané na jeho edukáciu zameraných na dodržiavanie spoločenských a právnych noriem, na prevýchovu odsúdeného k zodpovednému rodičovstvu. Taktiež nie je splnená ani ďalšia materiálna podmienka, že možno od neho očakávať, že v prípade prepustenia na slobodu, povedie riadny život. Súd I. stupňa dospel k takémuto záveru s poukazom na hodnotenie odsúdeného a tiež po preskúmaní odpisu registra trestov, z ktorého zistil, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti rôzneho charakteru, v ostatnom čase najmä prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, za ktorú mu boli uložené tresty odňatia slobody s podmienčným odkladom, ako aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré nesplnili svoj účel. Odsúdený bol už v minulosti podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu Okresným súdom Bratislava IV pod sp.zn. 3T 148/2010 a to dňa 05.05.2011 a to Okresným súdom Martin pod sp.zn. 13Pp 52/2011, ktorým mu bola určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov, avšak dňa 22.11.2012 mu bol nariadený výkon zvyšku trestu, pretože sa v skúšobnej dobe dopustil ďalšej trestnej činnosti. Aj v súčasnej dobe odsúdený vykonáva trest za trestnú činnosť, ktorej sa dopustil v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia uloženej Okresným súdom Bratislava 4 pod sp.zn. 2T/80/2018, ktorým bol odsúdený za identickú trestnú činnosť. Z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že odsúdený má nekritický postoj k páchaniu trestnej činnosti, jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania stredné. Uvedené skutočnosti

svedčia o tom, že menovaný má sklony k páchaniu trestnej činnosti, tresty, ktoré mu boli doposiaľ ukladané nemali na neho žiadny prevýchovný vplyv. Súd I. stupňa na základe uvedeného dospel k záveru, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že povedie riadny život v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia a nebude pokračovať v trestnej činnosti. Na dosiahnutie účelu trestu, tak ako to predpokladá ustanovenie Trestného zákona, ktorý bol odsúdenému uložený na samej spodnej hranici trestnej sadzby, je potrebné aby ho odsúdený vykonal v celom rozsahu.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený sťažnosť, ktorú písomne do dňa konania neverejného zasadnutia neodôvodnil.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie materiálnych podmienok na podmienené prepustenie, sú opodstatnené, a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného zákona, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje. Dodáva, že polepšenie odsúdeného vo výkone trestu plnením povinností a jeho správaním musí súd hodnotiť komplexne, ako aj s ohľadom na osobu odsúdeného, tak aj na povahu spáchaného činu, teda či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy a zmeny v hodnotovej orientácii, že sa zbavil charakterových čŕt a pohnútok, ktoré ho viedli k páchaniu trestnej činnosti. Pokiaľ sa odsúdený trestnej činnosti dopúšťa opakovane, navyše aj počas skúšobnej doby podmieneného odložených trestov, nepreukazuje tak kritický postoj k jej páchaniu a v rámci výkonu trestu odňatia slobody preto musí o to viac svojou aktívnou participáciou prejavovať záujem o naplnenie cieľov programu zaobchádzania, aby sa dalo konštatovať jeho polepšenie a tak splnenie jednej z materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie, pričom hodnotenie riaditeľa ústavu na odsúdeného nedáva takémuto záveru podklad. Krajský súd sa stotožňuje aj so záverom súdu I. stupňa, že v prípade odsúdeného nie je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a to poukazujúc práve na úvahy súdu I. stupňa. Preto aj podľa názoru nadriadeného súdu je nevyhnutné, aby odsúdený vykonal trest odňatia slobody vo výmere uloženej odsudzujúcim rozhodnutím, aby naňho tak naďalej pôsobili výchovné prostriedky počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, a preto podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.